

Odwwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 6 czerwca 2019 r. w sprawie T-43/18, Rietze GmbH & Co. KG/Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, wniesione w dniu 6 sierpnia 2019 r. przez Rietze GmbH & Co. KG

(Sprawa C-599/19 P)

(2019/C 432/23)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnosząca odwołanie: Rietze GmbH & Co. KG (przedstawiciel: M. Krogmann, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej

Postanowieniem z dnia 24 października 2019 r. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (izba ds. przyjmowania odwołań do rozpoznania) nie przyjął odwołania do rozpoznania i obciążył wnoszącą odwołanie jej własnymi kosztami.

Odwwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 11 lipca 2019 r. w sprawie T-888/16, BP/FRA, wniesione w dniu 7 sierpnia 2019 r. przez BP

(Sprawa C-601/19 P)

(2019/C 432/24)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: BP (przedstawiciel: adwokat E. Lazar)

Druga strona postępowania: Agencja Praw Podstawowych Unii Europejskiej

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylene zaskarżonego wyroku i w konsekwencji:
- stwierdzenie nieważności decyzji organu upoważnionego do zawierania umów o pracę (OUZU) z dnia 21 kwietnia 2016 r. o nieprzedłużeniu z nią umowy o pracę;
- zasądzenie odszkodowania za szkodę materialną i krzywdę poniesioną przez wnoszącą odwołanie w następstwie, po pierwsze niezgodnej z prawem decyzji o nieprzedłużeniu umowy o pracę a po drugie niezgodnego z prawem wykonania wyroku w sprawie T-658/13 P;
- zasądzenie odszkodowania za szkodę materialną i zadośćuczynienia za krzywdę, które wnosząca odwołanie poniosła w związku z nieprzyjęciem przez stronę pozwaną zgodnych z prawem zasad oceny, zmiany zaszeregowania i przedłużania umów oraz związanej z tym szkody wynikającej z braku takich zgodnych z prawem zasad;
- orzeczenie, że wytyczne FRA w sprawie oceny i zmiany zaszeregowania oraz decyzja dyrektora FRA 2009/13 dotycząca przedłużania umów o pracę są niezgodne z prawem w zakresie, w jakim regulacje te zostały przyjęte w następstwie niezgodnego z prawem postępowania i przez organ nieposiadający odpowiednich kompetencji;
- skorzystanie z nieograniczonego prawa orzekania w celu zapewnienia skuteczności orzeczenia;

- zasądzenie od strony pozwanej zapłaty odsetek za zwłokę według kluczowej stopy Europejskiego Banku Centralnego, powiększonej o dwa punkty procentowe od kwoty ostatecznie przyznanej lub zasądzenie jakiegokolwiek innej płatności odsetek, którą Trybunał uzna za sprawiedliwą i właściwą;
- obciążenie FRA kosztami postępowania powstałymi w pierwszej instancji i w postępowaniu odwoławczym.

Zarzuty i główne argumenty

Pierwszy zarzut odwołania: Sąd dopuścił się oczywistego błędu w ocenie drugiego zarzutu dotyczącego niezgodności z prawem regulacji FRA i czwartego żądania skargi dotyczącego zarzutu niezgodności z prawem podniesionego przez wnoszącą odwołanie na podstawie art. 277 TFUE. W tym względzie Sąd dokonał nieprawidłowej oceny faktów i dowodów, wypaczył sens dowodów, dopuścił się naruszenia prawa, naruszył obowiązek uzasadnienia i prawo do bycia wysłuchanym.

Drugi zarzut odwołania: Sąd nie rozstrzygnął w odniesieniu do trzeciego żądania skargi oraz skorzystania z nieograniczonego prawa orzekania, jak wnoszono w piątym żądaniu skargi. W tym względzie Sąd naruszył wymóg ochrony zgodności z prawem wskazany w art. 19 ust. 1 TUE oraz naruszył art. 268 TFUE

Trzeci zarzut odwołania: Sąd naruszył art. 35, 36, 64 i 65 swego regulaminu postępowania. W tym względzie Sąd naruszył zasadę kontradyktoryjności; nie doręczył FRA pisma z dnia 25 września 2017 r. oraz nie poinformował o tym wnoszącej odwołanie; nie ocenił dowodów załączonych do odpowiedzi oraz naruszył reguły dotyczące postępowania dowodowego; niesłusznie odrzucił sprawozdanie OLAF w sprawach połączonych OF/2014/0192 i OF/2015/0167; naruszył prawo do bycia wysłuchanym; naruszył prawo do rzetelnego procesu sądowego; naruszył art. 52 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

Czwarty zarzut odwołania: Sąd naruszył prawo do obrony i zasadę skutecznej ochrony sądowej, ustanowione w art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i przedstawił niewystarczające uzasadnienie.

Piąty zarzut odwołania: Sąd naruszył art. 134 i 135 swego regulaminu postępowania w przedmiocie kosztów. W tym względzie Sąd uchybił ciężącemu na nim obowiązkowi uzasadnienia.

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 13 czerwca 2019 r. w sprawie T-357/18 Luz Saúde/EUIPO – Clínica La Luz, wniesione w dniu 21 sierpnia 2019 r. przez Luz Saúde, SA

(Sprawa C-622/19 P)

(2019/C 432/25)

Język postępowania: portugalski

Strony

Wnoszący odwołanie: Luz Saúde, SA (przedstawiciele: adwokaci G. Gentil Anastácio, P. Guerra e Andrade, G. Moreira Rato i M. Stock da Cunha)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, Clínica La Luz

Postanowieniem z dnia 5 listopada Trybunał Sprawiedliwości (izba ds. przyjmowania odwołań do rozpoznania) zdecydował o nieprzyjęciu odwołania do rozpoznania i
